

L'ESPURNA

El treballador solament té una bandera:
La roja bandera de combat

Segona Epoca. Any II. Núm. 80

Girona, dimecres, 17, de febrer de 1937

EDICIÓ DE LA TARDA

PORTANTVEU DEL P.O.U.M. A LES COMARQUES GIRONINES

L'Ordre Públic és un ordre revolucionari que solament pot ésser guardat per les forces de la revolució

Novament l'experiència alligoadora ve a demostrar-nos l'encert del fi instint de les masses i la justesa de les nostres posicions quant a la qüestió de les forces armades de la seguretat interior.

A la proclamació de la República, el 14 d'abril de 1931, o sigui sis anys enrera, el crit unànime de la classe treballadora fou el de dissolució de la guàrdia civil.

Galarza, l'inventor "del tiro sin previo aviso", que aleshores ocupava el càrrec de Director General de Seguretat, en lloc de donar satisfacció als anhels popular va crear un nou cos armat: la guàrdia d'assalt.

Tota l'argumentació per a sostenir una contradicció tan frapant es fonamentava en l'actitut que Sanjurjo, al front de la guàrdia civil, havia pres en el moment crític de la caiguda de la monarquia. Pels governants d'aleshores no tingué cap importància la història d'una institució que havia estat un dels més fermes puntals de l'Espanya feudal i capitalista.

No va pas haver de passar gaire temps per a que aquelles forces repressives palesessin de bell nou el sentit de llur existència. A Pasajes obriren el cicle "republicà" de llurs activitats consubstancials. I seguiren el Parc de Maria Luisa a Sevilla, Jeresa, Arnedo, Villa de don Fadrique, etc.

Ens abstenim expressament de seguir, any per any, el rosari tràgic de fets com els acabats d'esmentar. No és precís en aquest ordre de coses el refrescar la memòria. Es conserva fresca ella mateixa.

Durant els set mesos de guerra revolucionària, els trucs forts a la porta han sovintejat. Deu fer un mes, en prou feines, que a Girona mateix vàrem tenir ocasió de refermar-nos pràcticament en la necessitat que l'ordre revolucionari sigui confiat a les forces de la revolució. Per cert, que el diari local social-patriota va deixar entreveure que desfermaria les seves ires de Júpiter sorrut si hom tocava la punta d'un sol tricorni.

Es que després del darrer intent de fugida dels trenta números de la guàrdia nacional republicana no s'adoptarà encara la única mesura sanament possible? Es que encara hom seguirà dient "grups incontrolats" a les patrulles de control? Es que badem o fem el viu? O és que som tots junts una colla d'imbècils?

Nosaltres hem salvat, fa temps ja, la nostra responsabilitat. Però no n'hi ha prou. No podem prendre l'actitut del musulmà que s'assegué a la porta de casa seva esperant veure passar el cadàver del seu enemic.

Hem dit i repetit que cal dissoldre els cossos armats de la guàrdia nacional, de seguretat, d'assalt i policia, per tal de crear una institució revolucionària—per què no les mateixes patrulles de control?—que sigui l'encarregada de la seguretat interior de la revolució. Els individus d'aquells cossos que han demostrat abastament sentir la causa del poble—i n'hi ha en bon nombre, sens dubte—no haurien de trobar cap obstacle en seguir prestant els seus serveis en la nova institució.

El que no pot continuar ni un dia més és la candidesa panglosiana de creures que vivim en el millor dels móns possibles i que els nassos han estat visiblement instituits per a sostenir ulleres.

G U I O Milícies, milícies revolucionàries!

L'exèrcit, com tots els cossos armats oficials, tenen sempre un sentit polític. Si bé responen a un objectiu específic, resta aquest subeditat als interessos de la classe dominant. El règim, l'Estat, els imprimeix caràcter.

Ningú dubta ja d'aquesta afirmació. Com tampoc ningú pot deixar de considerar que els individus que integren les forces coercitives de l'Estat, no són, o no deuen ésser, simples instruments, automàtes, homes sense consciència del que fan i de la causa que serveixen. Tot el contrari, deuen sentir-se identificats amb els motius que els reclamen, si aspiren a complir dignament la seva missió.

La posició dels partits revolucionaris exigint el manteniment dels organismes nascuts a l'escalf de les primeres jornades revolucionàries, és, doncs, del tot lògica i justificada. Ningú com el propi obrer per a controlar i dirigir la defensa dels interessos de la classe. Per aquest motiu, les milícies de control són per a nosaltres màxima garantia d'ordre revolucionari. En canvi, ens mostrem rezelosos respecte als altres cossos ar-

mats que foren creats i utilitzats per a una finalitat diferent i fins contrària, a la nostra. No ignorem que hi era dintre els mateixos, individus afins a la nostra causa; coneixem la bona voluntat, l'heroisme dels que es bateren i es baten contra l'enemic, però no en tenim prou. Nosaltres fem present la conveniència d'incorporar aquests elements als nostres òrgans revolucionaris. Mai, però, supeditar, aquests, als dubtosos organismes de l'antic ordre burgès i reaccionari.

L'experiència ve a reforçar la nostra tesi. Ens trobem davant desercions i conductes sospitoses per part dels elements que hom anomena controlats. I com a contrast, se'ns ofereix la conducta clara, decidida, de cara al poble i a la revolució, de les nostres milícies.

No hi ha dubte: Si volem garantir i afirmar les nostres conquestes i caminar envers la total derrota del feixisme, cal que utilitzem els nostres veritables mitjans coercitius. Els creats a l'escalf de la lluita. Els que la mateixa imposa.

GRACIETA

—.....?
— Porta'm una copeta de voodka.
— El senyoret camarada desitja alguna tapa?
— Si. Porta'm un xic de caviar i ensalada russa.

A Madrid, dotzenes de criaturetes han caigut per obra i gràcia de Júnkers i Capronis.

A Port-Bou, un infant fou víctima de la metralla feixista.

Es que Girona no pensa protegir la seva mainada fins després d'haver-la vist trossejada?

ABRIGALLS! ABRIGALLS PER ALS NOSTRES FILLS!

Com informa "Trellall" als seus lectors

Avui, l'òrgan del P.S.U.C. publica un paràgraf isolat, completament deslligat del contingut essencial de les manifestacions de Gorkin, fetes a París.

Naturalment, «Trellall» agafa, amb pinces, alguns mots i els remena al «seu gust», interpretant-los com li dóna la gana.

Nosaltres ens creiem en el deure de sortir-li al pas, publicant les manifestacions sense treure ni una coma, per tal que els nostres lectors s'enterin de «les terribles ofenses que Gorkin adreça als defensors madrilenys».

«Nuestro Partido, el P. O. U. M. es en estos momentos, el Partido más discutido y más combatido de España. ¿La razón? Que tiene el valor, digno de un partido marxista revolucionario, de decir la verdad. Antes de venir a París hice un rápido viaje a Valencia. Tuve ocasión de comprobar que son muchos los republicanos y los socialistas que reconocen que tenemos razón, que comprenden la verdad como nosotros; pero sólo nosotros tenemos el verdadero valor de decir la verdad, toda la verdad sobre España, ante los militantes del proletariado francés. El viernes haré un largo y detallado informe a este respecto, en el Palais de la Mutualité, ante los militantes responsables de todos los partidos, núcleos y organizaciones de la clase obrera, verdaderamente interesados en la defensa de la revolución española en peligro».

Porque nosotros consideramos, y con nosotros la mayoría de los camaradas de la C.N.T., que la revolución española está en inminente peligro. No me refiero tan sólo al peligro fascista, que gracias a la ayuda cada vez más intensa de los fascismos europeos ha realizado todavía algunos avances, sino a otro. Inglaterra y Francia mantienen su criminal política de neutralidad, nos niegan su ayuda, porque saben que el aplastamiento fulminante del fascismo es la victoria de la revolución española y su irradiación internacional. Y temen más a la revolución que al fascismo. El Gobierno soviético nos aporta una ayuda, una ayuda que, a pesar de ser más limitada de lo que se esperaba, hemos saludado con entusiasmo. Pero el Gobierno soviético, lo mismo que el británico y el francés, no quiere tampoco la revolución en España. Todos se esfuerzan, por el contrario, por hacer ésta imposible. Separando la guerra de la revolución, se prepara el estrangulamiento de esta última. Y si para ello es menester estrangular también la propia guerra, lo harán. Ya lo preparan, de hecho. En Madrid se está a la defensiva. En los demás frentes no se ataca. Nosotros hemos dicho y repetido que la mejor manera de defender a Madrid consiste en atacar en los demás frentes. Pero no se hace así, con lo cual no sólo no se ayuda eficazmente a Madrid, sino que se nos expone a repetir lo sucedido en Málaga. Se espera que se produzca la fatiga en los frentes y la fatiga en la retaguardia, ante los sacrificios cada vez mayores que hay consentir, y un agotamiento económico, para imponernos luego un armisticio, elaborado al margen de la voluntad del pueblo español, entre

los diversos países extranjeros, y para someter a España a uno de los bloques que preparan activamente la próxima guerra. Se nos quiere colocar ante el siguiente dilema: si triunfa Franco, España se convertirá en una colonia de

Milltarització? Comanament únic? Sí; però, sota el control de les organitzacions proletàries.

(Solidaridad Obrera)

Hitler y de Mussolini, que la utilizarán para la guerra contra Francia, Rusia e Inglaterra; pero si triunfa la fórmula que se nos quiere imponer, España se convertirá en una colonia al servicio del bloque enemigo de Alemania e Italia. Frente a eso, nosotros preconizamos con toda energía la independencia y la autodeterminación del pueblo trabajador español. Esta independencia sólo podía imponerla mediante el triunfo de su revolución y la ayuda revolucionaria del proletariado internacional. Tal es la posición del P. O. U. M., que estamos dispuestos a mantener intransigentemente, hasta la muerte, a pesar de la vil y miserable campaña de difamación y de calumnias que se está haciendo contra nosotros, en España y en casi todos los países. Pero la verdad se está abriendo paso y se impondrá al fin».

(Ve de la pàgina 4)

mencheviques ni su envergadura. Nosotros que hemos luchado contra la más feroz represión de la burguesía no nos espanta que ahora se vea reforzada por el menchevismo contrarrevolucionario. Nosotros impondremos nuestras concepciones porque representan los intereses de la clase obrera.

Tenemos la plena convicción de interpretar el sentir de los obreros milicianos y defenderemos nuestras consignas de conversión de las Milicias en Ejército Rojo hasta imponerla en defensa de la Revolución Socialista.

JAIME

El Consell de Ministres pren importants acords i anuncia la immediata incorporació de les lleves del 32, 33, 34, 35 i 36

València. — El Govern s'ha reunit en Consell de Ministres. La reunió començà a les quatre de la tarda i acabà a tres quarts d'onze i cinc minuts de la nit.

A la sortida, el ministre d'Instrucció Pública, camarada Jesús Hernández, facilità als periodistes la següent nota:

La part fonamental del Consell d'avui ha estat l'estudi de tot allò relacionat amb les conclusions elevades al Govern per la manifestació celebrada diumenge passat a València i que resumien, sens dubte, les aspiracions de tota l'Espanya lleial. Punt per punt, s'han anat discutint les conclusions i sobre aquelles més importants s'han pres decisions que poden concretar-se en aquestes paraules:

«Tot el poder per al Govern».

El Govern interpreta com és natu-

ral aquest desig expressat pel poble en el setnit que no hi hagi més autoritat que la del Poder constituït, ni més legalitat que la que d'ell emani i, per altra part, com una rectificació que fan totes les forces antifeixistes de llur ferm desig de contribuir a eliminar tots els obstacles i inconvénients que hagin pogut fins avui impedir aquest exercici de plena autoritat del Govern legítim.

«Mobilització general i servei obligatori».

Pel que fa referència a la mobilització general i al servei obligatori, el Govern, que ja havia decretat la mobilització general, ha acordat que la recluta de nous combatents es faci a través de les crides de les lleves normals; per tant, seran cridats immediatament a files tots els combatents de les lleves del 32, 33, 34 i 35 i reclutes del 36. Això no exclou que el Govern continuï acceptant el voluntariat en la formació d'unitats d'aquest tipus, sempre que se sotmetin al mateix règim de disciplina i comandament a què va a estar sotmès l'exèrcit regular.

«Fortificació i treball obligatori».

En allò que es relaciona amb les fortificacions i treball obligatori per a tots els desocupats, el Govern, en atenció a les necessitats que planteja aquest aspecte fonamental de la guerra, mobilitzarà tots els homes que consideri necessaris a tal fi; i farà, a més a més, que les lleves siguin formades amb els rerassagats, emboscats i vagabunds de manera forçosa per tal que cooperin a les tasques de fortificació, a fi que no es dediquin a aquests treballs solament els mobilitzats amb caràcter voluntari, sinó que contribueixin també aquells altres que fins avui no poden justificar que hagin secundat de cap manera l'esforç de tot el poble per a guanyar la guerra.

«Creació d'una forta indústria de guerra controlada pel Govern».

El Govern, que s'ha preocupat seriosament d'aquesta qüestió, ha creat indústries de guerra i ha emprat una part considerable de les que ja estaven en marxa per a aquesta finalitat de la guerra, adoptarà totes les mesures que calguin per a intensificar la producció i s'incautarà de totes les indústries que consideri necessàries, mentre s'estudia en conjunt amb les organitzacions sindicals procediments definitius i conclouents, com pot ésser la nacionalització d'aquestes mateixes indústries.

«El Consell Superior de Guerra ha de complir la funció per què fou creat».

Com és lògic, el Consell de ministres s'ha ratificat en tot el que es relaciona amb la missió i amb la funció perquè fou creat aquest organisme.

«Depuració dels comandaments militars, col·locant-hi homes fidels a la causa del poble».

El Govern, que mai no ha tingut res en contra de tals aspiracions i que ha acudit immediatament allí on ha observat negligència, apatia o actuació indecisa en les activitats dels homes que tenen la responsabilitat de l'exèrcit, exercint-la degudament, en aquests moments, no fa sinó refermar el seu zel, a l'efecte que sigui eliminada aquella impressió general del poble respecte als dubtes que pugui tenir sobre la fidelitat dels homes als quals hem confiat les nostres armes. Cada cas que sigui digne d'esment serà sancionat. Cada cas que sigui digne de depurar-se, serà depurat. Això no és nou en l'activitat del Govern i és obligat en tot instant, no solament per a aquests cassos dels comandaments de guerra, sinó per al total d'aquells dels homes que tinguin una responsabilitat en qualsevol altra funció als quals es féu complir exactament, tant al front com a la retaguardia.

El Consell, com diem, ha estudiat amb atenció aquelles conclusions i en el seu debat han participat tots els ministres amb elevat esperit i com és l'gic, amb l'aspiració que sent també el poble, que totes les seves accions, es dediquin a la única finalitat de guanyar la guerra.

La sessió municipal d'ahir

Creiem que el canvi de nom no cura res. Demanem la dissolució dels cossos armats de l'antic règim, aprofitant-se els individus autènticament lleials — afirmà P. Guiral, Conseller del P. O. U. M.

Ahir celebrà sessió el nostre Consistori municipal amb assistència de les minories de la C. N. T., E. R. C., P. S. U. C. i P. O. U. M.

Llegida i aprovada l'acta de l'anterior sessió, el camarada Gómez de la C. N. T. presenta un projecte general d'obres a realitzar en la nostra ciutat les quals seran subvencionades per el Govern de la Generalitat.

Les minories d'E. R. i P. S. U. C. presenten la seva adhesió al projecte que consideren profitós. El representant del P. O. U. M., s'adhereix també, suposant que la realització del mateix proporcionarà treball als obrers de la construcció tot i advertint la necessitat de fer amb tota rapidesa abrigalls i fortificacions que ens preservin de les escameses del feixisme.

El camarada president fa algunes advertències respecte aquests treballs i queda aprovat el projecte.

El camarada Duran, de la C. N. T., proposa constituir unes brigades per treballs de fortificació a la costa, i demana als Ajuntaments de les nostres comarques que també les constitueixin oferint-les al

Govern de la Generalitat perquè pugui destinar-les ràpidament als llocs on aquests treballs són més necessaris. És aprovada per totes les minories aquesta proposta i es nomena una comissió encarregada de posar-la a la pràctica.

El Conseller de Defensa Municipal proposa que faci constar en acta la més enèrgica protesta i que es demani el càstic més rigorós per els individus de la G. N. que la nit passada, i en nombre d'uns 30, intentaren passar la frontera, amb armes de tota mena, per unir-se als facciosos.

El representant de la minoria del P. S. U. C. demana alguns aclaraments i una vegada complimentats diu que són de lamentar els fets ocorreguts, que la majoria de la G. N. R. és desafecta i que s'adhereix a la petició del càstic que es mereixin.

Per l'E. R. C., el company Portas s'adhereix a la proposta del president, insinuant la conveniència d'unificar totes les forces d'Ordre Públic.

El camarada Guiral, en nom del P. O. U. M. fa remarcar l'equivocació del Govern al no disoldre els

cossos armats procedents de l'antic règim ja que els fets ocorreguts estan demostrant que al canviar-los-hi el nom no els ha pas canviat l'essència i proposa la seva dissolució, aprofitant, però, aquells individus de marcada tendència proletària unificant-los amb les milícies antifeixistes que des del primer moment lluitaren per la revolució i que són tota una garantia pel nou ordre. Acaba demanant el càstic més enèrgic pels que s'han rebel·lat.

El camarada president torna a remarcar l'alta traïció d'aquests individus que posen en perill la vida dels homes revolucionaris i demana que el Consell Municipal exigeixi de les autoritats l'organització d'un cos armat amb suficients garanties pel proletariat.

El camarada Portas, per E. R. C. rectifica en el sentit de que s'apliqui el càstic però que la formació del cos armat de que es parla es faci baix les ordres de la Generalitat.

Queda aprovada la proposició de l'Esquerra i s'aixeca la sessió a dos quarts de nou del vespre.

Jove Camperol Comunista!

La Joventut Comunista Ibèrica celebra el congrès de la joventut camperola el dia 20 a Barcelona.

Deus acudir-hi.

Prepara't a prendre part en les deliberacions i en la canfecció de les solucions als problemes que tens plantejats.

Prepara't, jove camperol, per elaborar les solucions comunistes que el camp espanyol precisa.

El Comitè Executiu de la J. C. I.

Vida del Partit

Comitè Militar del P.O.U.M.

A los trabajadores de retaguardia

Camaradas: El carácter científico que ha tomado el factor guerra de nuestra lucha en contra el fascismo, nos obliga a empuñar otras armas a más del fusil.

El frente necesita vuestra ayuda, el pico y la pala en la construcción de trincheras y abrigos para nuestros luchadores, exige la presencia, en las líneas del frente, de hombres sanos y fuertes que al empujar estos útiles de trabajo, hagan imposible el avance del enemigo sobre nuestro país y den al soldado del pueblo una privilegiada situación.

En Aragón, clave de nuestro triunfo, se está construyendo un gran sistema de defensa, ello será el baluarte de Cataluña, por eso ningún catalán consciente como tal y como revolucionario puede negar su concurso, cada trinchera es una victoria más y muchas derrotas eliminadas, acudid pues y no seguir por más tiempo en la confianza de

que todo puede y debe hacerlo el combatiente de las avanzadillas. Basta ya de que ellos después del combate no encuentren un buen refugio. Tú se lo debes proporcionar, te lo exige tu doble deber de soldado y revolucionario.

Camarada: nada te hará falta, sueldo para tu familia, buena comida, equipo y cuantas necesidades te cree y exige el esfuerzo del trabajo.

El Comitè Militar del P.O.U.M. espera tu presentació.

El Delegado Militar,
Juan Beltrán.

Obras y Fortificaciones

Se abre la inscripción de trabajo de fortificación para el frente de Aragón.

Sueldo 70 pesetas semanales, comida, vino, vestido y tabaco; los domingos se trabaja hasta el mediodía. Una semana de vacaciones cada 60 días.

Horas de inscripción: de 9 a 1 y de 3 a 7, al Cuartel Lenin de Girona.

El Delegado Militar,
Juan Beltrán.

rill que envolta els que fan servir aquesta terrible arma.

La pel·lícula és en tot moment moguda. Trobem, però, masses complicacions en el curs de la mateixa i un final bon xic confús.

William Powell porta tota la trama de l'obra, ben secundat per Rosalind Russell.

Els demés compleixen.

SALO DURRUTI

Programa per avui
"Paramount" presenta a Gary Cooper i Ann Arding en

"SUEÑO DE AMOR ETERNO"

"Foxfilm" presenta a Ronald Colman i Joan Bennet en

"DESBANQUE MONTECARLO" i "PAJAROS CANTORES" cinta de dibuixos.

J. del Megafon

BARCELONA

La sessió del Consell de la Generalitat

Barcelona (2 tarda). — El president Companys ha rebut als periodistes i els ha manifestat que en la reunió d'ahir es parlà del tractat amb el govern de València per part de la comissió del Consell que hi marxà. A més a més es tractà qüestions referents a seguretat. La sessió seguirà aquesta tarda i serà presidida per Terradellas.

El senyor Companys ha acabat dient que el poble vol guanyar la guerra i que és necessari que tot hom estigui amb el govern de la Generalitat per a portar endavant la victòria.

Abans d'acomiar-se dels pe-

riodistes els hi ha dit que demà o demà passat parlarà per ràdio.

Comunicat oficial d'Aragó

Barcelona (2 tarda). — El comunicat facilitat aquest matí per la Conselleria de Defensa és el següent:

Circumscripció Nord. — Intens duel d'artilleria a tots els sectors. A Yequeda i Banastar troteigs contra l'enemic.

S'han passat a les nostres files 2 soldats procedents de Pontferrada i 4 paisans del front enemic.

Circumscripció Centre. — Combats per les patrulles d'exploració lleials contra els nuclis enemics.

Als altres sectors sense novetat.

MADRID

Les posicions de Robledo de Chavela al nostre poder

Madrid (4 tarda). — De font no oficial se sap que les forces lleials que operen a l'Escorial en una brillant actuació han reconquerit les posicions de Robledo de Chavela (Avila).

Després d'aquesta victòria les nostres forces prosseguiren en el seu avanç millorant considerablement les posicions.

Aquesta notícia ha estat acollida amb tota mena de reserves, ja que, com hem dit més amunt, no ha estat donada de font oficial.

Encara hi ha sous crescuts

El sou dels generals és de 20.000 pessetes

València (4 tarda). — La Gasetta d'avui publica entre altres el següent decret:

«S'han suprimit dels cossos armats el general de divisió i el general de brigada, restant solament el grau de general. El sou d'aquest grau serà de 20.000 ptes. a l'any. Podran exercir-lo fins a l'edat de 65 anys, que és quan se'ls donarà la jubilació.

Els generals que no estiguin en actiu percebran el 70 per cent del sou establert.

Les nostres jorces han fet un avanç de set quilòmetres dins la província de Leon

Gijon, 17. — Les forces lleials que protegeixen el Ponton, en una incursió pel Vall de Valdeon, s'han apoderat de 700 vaques i 1.275 ovelles que els rebels tenien en terres lleoneses.

Les forces que comanda el "Corritu", tingueren amb els facciosos un combat que durà dues hores i aquells en la seva fugida deixaren abandonats quatre morts i bastans

ferits. Aquests foren recollits i atesos amb sollicita cura.

Derrotats l'enemic s'avançà en una extensió de set quilòmetres, dintre de la província de Leon, i s'apoderaren en aquest avanç de diversos camions carregats de blat, dotze cavalleries i el bagatge que tenien els feixistes per a passar l'hivern.

La repressió contra els obrers de Màlaga

Una ràdio facciosa ha donat la notícia que a Màlaga ahir solament es dictaren 27 penes de mort

Els guàrdies nacionals fugitius

Més detalls de l'important servei de les patrulles de control i forces de seguretat

Continuant la serie de recerques portades a cap per part de les forces revolucionàries de Girona i comarques, per tal de detenir els trenta elements que volen fer-se escapolir de la nostra terra, ahir a la tarda es detingueren a una casa del pla de Llierca a 4 individus pertanyent a l'organització fugitius.

Aquests foren traslladats tot seguit a la Comissaria de la nostra ciutat on foren interrogats i donaren els seus noms que son: Josep Gascon Guillem, cap de G. N. R.; Manuel Carceller Querol, Brigada; G. N. R.; Heliador Fernando Portella, cap de G. N. R.; i Moisés Hernández Herrero, Brigada de G. N. R.

Un d'ells hagué d'esser curat a l'hospital d'algunes ferides al nas i cara, produïdes segons sembla al caure per les muntanyes, en ésser perseguits.

El xofer, mort dins la camioneta s'anomena Soriano. L'altre és també un brigada.

De totes maneres podem avançar als nostres lectors que les forces del poble tenen als fugitius acorralats i ben aviat seran detinguts.

Les activitats desplegades per les patrulles de control i forces que in-

contra els milicians que s'han fet presoners en l'ocupació pels feixistes de Màlaga.

ESTRANGER

Si no s'hagués aprovat el control, França hauria tramès dues divisions a Espanya

Londres, 17. — La premsa, en els comentaris d'aquest matí, destaca el fet que fou gràcies a l'actitud enèrgica de Corbin que s'arribaren a adoptar els acords del Comitè de no intervenció. Diu el "Morning Post" que els representants del Comitè de no intervenció veieren que darrera l'actitud enèrgica de França hi havia l'amenaça que s'enviarien dues divisions a Espanya per a garantir, en cas necessari, els interessos francesos amenaçats.

Per al "Daily Herald" l'actitud d'Itàlia s'explica molt clarament: creu Mussolini que amb les tropes i el material italià enviat fins ara i el que es podrà enviar fins el dia 20 del corrent mes, Franco pot guanyar la guerra.

El periòdic esmentat acaba el seu comentari dient: "Franco no ha guanyat encara. Potser les tropes republicanes demostraran que, sense la tramesa dels reforços italo-alemanys, la guerra estaria ja acabada amb el triomf del Govern legítim".

S'uniran la URSS. França i Anglaterra?

París (4 tarda). — En les declaracions efectuades per un polític a un diari francès, figura la següent: Davant el nou control de voluntaris, seria necessari que Rússia, França i Anglaterra s'unissin per a portar endavant aquest assumpte i aixafar els anhels imperialistes d'Alemanya i Itàlia.

La direcció de les forces de terra la podria tenir un general francès, la de marina, un almirall anglès i la de l'aire un militar soviètic.

Així d'aquesta manera es podria assolir l'estricta compliment de l'acord.

NOTICIARI

Per presentar símptomes anormals i per ordre del Centre de Sanitat Intercomarcal i Conselleria de Sanitat municipal ha estat ingressat per a la seva observació un gos que pertany a Dalmau Ribas, domiciliat al carrer de Jaume I quedant a la disposició de l'Inspector municipal company Julià Rost, el que donarà compte al seu dia del resultat de la mateixa.

Han estat foragitats per la guàrdia urbana varies caravanes de gitano, en un total de 11, que s'havien instal·lat prop de la fàbrica de farines de Teixidor.

Ahir arribà al port de Guixols la motonau «Ciutat de Barcelona» portant a bord més de 3.000 refugiats procedents de Màlaga.

Foren rebuts amb gran emoció pels treballadors del poble ganxo, i els refugiats foren traslladats a la nostra ciutat per mitjà de trens especials, i autobusos de Girona. A la ciutat de Guixols n'hi restaren un miler.

Els altres, tot seguit de la seva arribada a la nostra ciutat, marxaren en direcció als llocs que se'ls hi ha destinat.

Feia veritable llàstima el veure en l'estat que han arribat aquets fugitius de la barbarie feixista.

En l'emissió que avui a un quart de vuit del vespre farà el partit sin-

dicalista, per mitjà de radio Girona, farà un parlament el company Vicens Terradell, parlant sobre el tema «Què cal fer per guanyar la guerra?»

Es prega a tots els mestres nomenats pel C. E. N. U. que passin per la Conselleria de Cultura de 12 a 1 del matí i de 4 i mitjà a 7 tarda, per tal de cobrar els seus havers.

Espectacles

TEATRE ALBENIZ

«Qué semana» de la Warner Bros per Dick Powell, Adolf Menjou, Joan Blondell i Patricia Ellis, juntament amb una col·lecció de primeres figures de la comicitat nordamericana.

Aquesta cinta, sense argument, té unes situacions còmiques que fan que sia ben vista pel públic.

Adolf Menjou, el donjuanesc, malgrat la seva edat avançada sempre està disposat a satisfer els capricis més exagerats de les dames.

«Qué semana» és una alegre comedieta amb moments veritablement vodevilescos. El treball dels artistes és excel·lent. Només trobem una cosa a dir i és que aquesta cinta fa 4 anys que ha estat rodada.

«Código Secreto» de la Metro per William Powell i Rosalind Russell.

Una cinta de gran envergadura que revela el secret de l'espionatge, y el pe-

Es parla de traïció, i nosaltres preguntem: si es retiraren comanaments militars d'Oscaca, per què foren traslladats a Màlaga? Per entregar-la a les grapes del feixisme?

Demanem depuració militar i exigim que en la direcció de la guerra es trobin proporcionalment representats tots els sectors antifeixistes.

(Fidel Miró, Secretari del Comitè Regional de les J.J. LL.)

CRÒNICA DIÀRIA

El capitalisme i la joventut

Sense cap mena de dubte, el sector de la classe treballadora que més ha sofert les conseqüències de les contradiccions econòmiques del sistema capitalista ha estat la joventut.

L'atur forçós, tant en la indústria com en el camp de les activitats intel·lectuals, — les anomenades professions liberals — és una plaga que ha fet i continua fent estralls entre la joventut treballadora.

Les estadístiques són aclaparadores. Els joves parats compresos fins a l'edat de vint-i-cinc anys són en proporcions increïbles. Un milió als Estats Units, set cents mil a Anglaterra, més de mig milió a Alemanya. I això solament en la indústria; sense els obrers del camp i sense els intel·lectuals.

A França, el 50 per 100 dels metges que surten de les Universitats no tenen lloc on exercir llur professió. Fa dos anys que el govern francès, per tal de "fer economies" va suprimir tres mil places de mestres d'escola.

A Anglaterra hi ha deu mil mestres sense col·locació. Per a cada plaça de professor de les Universitats hi han més de cin cents aspirants. A Itàlia hi ha més del 30 per 100 d'intel·lectuals sense feina.

"La burgesia — diu el manifest comunista — ha despul·lat de llur aureola a totes les professions fins aleshores reputades de venerades o venerables. Del metge, del juris-

consult, del poeta, del sacerdot, del savi, n'ha fet treballadors assalariats".

Molt més negre, molt més desesperada és llur situació avui. Són treballadors sense feina. Cal adonar-se bé de la immensa tragèdia que contenen aquestes dues paraules: "sense feina". Un treballador — manual, intel·lectual — que passa tres mesos sense feina, continua essent encara un treballador; conserva la seva consciència de classe. Als sis, als dotze mesos, per exemple, passa a la classificació de parat. Més tard, sol esdevenir la matèria prima per a totes les aberracions, per a tots els propòsits criminals del capitalisme. La misèria, la fam, la desesperació duen fàcil-

ment al naufragi. I això és terrible. Els naufragis es converteixen en mercenaris al servei dels seus propis criminals enemics. Formen la legió de lumpen-proletariat que fa guerra als seus germans de classe; potser als seus pares, potser als seus fills...

La joventut ha de lluitar fins a vèncer o morir per a esclafar la burgesia. El sistema capitalista d'explotació de l'home per l'home, el règim burgès de la propietat privada dels mitjans de producció i de les fonts de riquesa, comporta les més escandaloses aberracions, el desgavell més indigne de les relacions socials.

Morta la cuca, mort el verí. Exterminem les bases del capitalisme i ben aviat veurem el monstre com dona les darreres pernades de l'agonia.

Joan QUER

Temas de orden militar

Las Milicias y el Ejército

La actuación de los Gobiernos de Barcelona y Valencia respecto a las milicias y del Ejército, sólo tiene dos explicaciones: un desconocimiento absoluto del problema en cuestión, y una premeditada acción contrarrevolucionaria.

Desgraciadamente, la política menchevique apoyada por la pequeña burgesia, pesa bastante y ha logrado detener la marcha ascendente de la revolución hasta poner su curso en peligro.

Tenemos la convicción de que los acontecimientos desbordarán a los reformistas continuando su marcha hacia la Revolución socialista. Nosotros continuamos a pesar de las difamaciones que se han echado sobre nosotros, siendo los más acérrimos defensores de la Revolución socialista y tenemos la obligación de salir al paso de las maniobras contrarrevolucionarias que se están haciendo en contra del Ejército Rojo.

La separación del Ejército y las Milicias engendra hondos peligros para la Revolución. Se pretende eliminar las Milicias dejando de prestarles el apoyo necesario.

No nos proponemos hacer un panegírico de las Milicias ni mucho menos.

Muchos defectos se han subsanado. Orgánicamente se ha hecho notables progresos: aunque no los suficientes, también se nota el aumento de disciplina. Su mando, en plena formación, ofrece excelentes esperanzas. Saldrán magníficos dirigentes del futuro Ejército Rojo. Hay casos de una admirable precocidad, de muchachos que se han asimilado una serie de conocimientos que unidos a su natural clarividencia y a su excelente visión militar en los combates, han logrado revelarse como excelentes estrategas militares.

A pesar de todos los defectos, en parte lógicos, estamos muy orgullosos de estar incluidos en aquel puñado de conscientes revolucionarios que sin el más mínimo aparato burocrático, sin las armas necesarias para trabajar el más sencillo combate, con un desconocimiento casi absoluto de las más elementales normas de un Ejército y su proceder para un combate... Magníficos días aquellos que la presencia de nuestras milicias saturaban doquiera estuviesen de un ambiente completamente revolucionario. Conste, repetimos, no hacemos ciegame una alabanza de las milicias; por el contrario, son bastantes los compañeros milicianos, algunos de ellos con cargos responsables, que nos echan en cara nuestra dureza al tratar de los defectos de las milicias.

Tratar de formar un ejército sin hacerlo a base de las milicias, es puro reformismo. Sólo se puede pensar en la formación del Ejército excluyendo

a las milicias cuando se ignoran los problemas fundamentales de la Revolución o se quiere matar sus esencias obreras para arrojarla al charco del demócratismo burgués.

Los contrarrevolucionarios del P. S.U. de Cataluña y sus satélites en el resto de nuestro país, comprenden perfectamente la importancia revolucionaria de las Milicias. He aquí la explicación de la inicua maniobra de los elementos del menchevismo de nuestro país al pretender soslayar la idea del Ejército Rojo.

Ellos dicen: "Hay que apartar las milicias por su espíritu indisciplinado". Esta es la pobre disculpa (?) que ofrecen para disimular su acción contrarrevolucionaria que trata de liquidar.

A espaldas de los luchadores obreros que diariamente arriesgan su vida por la causa revolucionaria, los mencheviques de nuestro país fundan una fábrica de oficiales que puedan defender mejor que los anteriores la Revolución que, según ellos, significa la unión con los jóvenes católicos para la defensa de la patria, para la expulsión de los invasores en nuestro territorio nacional.

Estos planes del menchevismo contrarrevolucionario de nuestro país, no pueden ser permitidos por la clase obrera revolucionaria. Nosotros, el P.O.U.M. que hemos dejado nuestros mejores militantes en los campos de batalla y en la retaguardia somos el "coco" del menchevismo contrarrevolucionario atrayendo sobre nosotros sus iras —bienvenidas sean— por nuestra actuación contrarrevolucionaria al defender la Revolución Socialista.

No nos arredran ni las maniobras (Segueix a la pàgina 2)

Fulletó de L'Espurna 15 - El Taló de Ferro

—Sobre aquest punt estic d'acord amb vós. No tindria d'ésser egoista; però, continuarà essent-ho tant com viurà en un sistema social basat sobre una moral de bacons.

El dignatari de l'Església s'esperverà i el pare es caragolava.

—Sí, una moral de bacons, reprengué Ernest sense cap remordiment. Vet-aquí la darrera paraula del vostre sistema capitalista. I vet-aquí el que l'Església apoia, el que prediquen cada cop que pugeu a la trona. Una ètica per a porcs, no se li pot donar altre nom.

El bisbe es girà com si volgués demanar auxili al pare, però aquest manejà la testa tot rient.

—Jo crec que el nostre amic té ben bé raó, digué. Es la política del deixar fer, de cadascú per ell i que el diable s'emporti els altres. Com ho deia l'altre vespre el senyor Everhard, la missió que compliu vosaltres, gent de l'Església, és la de mantenir l'or-

dre establert, i la societat descansa sobre aquesta base.

—Però, això no és pas la doctrina de Crist, s'exclamà el bisbe.

—Avui dia l'Església no ensenya pas la doctrina de Crist, respongué Ernest. Es per això que els obrers no volen saber-hi res. L'Església aprova la terrible brutalitat, la salvatgeria amb la qual el capitalisme tracta les masses treballadores.

—No ho aprova pas, objectà el bisbe.

—No en protesta, replicà Ernest, i per tant ho aprova, car cal no oblidar que és la classe capitalista la que manté l'Església.

—No havia considerat les coses sota aquest aspecte, digué ingenuament el bisbe. Deveu equivocar-vos. Ja sé que hi ha moltes tristesses i malfats en aquest món. Ja sé que l'Església ha perdut el... allò que vós anomenau el proletariat. (1)

(1) Proletariat, mot derivat del llatí Proletarii. En el sistema del Cens de Servus Tullius, aquest era el nom donat als que no donaven altre rendiment a l'Estat que el de pujar la mainada (prole), dit altrament, els que no figuraven ni per la riquesa, ni per la situació, ni per capacitats especials.

—No l'heu tingut mai el proletariat, criadà Ernest. S'ha fet fora de l'Església i sense ella.

—No entenc, digué feblement el bisbe.

—Vaig a explicar-vos-ho. A causa de la introducció de màquines i del sistema fabril vers la fi del segle XVIII, la gran massa de camperols fou arreballada a la terra i la forma antiga del treball fou trencada. Els treballadors, esquivats de llurs pobles, es trobaren encasernats en les viles manufactureres. Les mares i la mainada foren posats a treballar en les noves màquines. La vida familiar desaparegué. Les condicions esdevingueren terribles. Es una pàgina de la història escrita amb llàgrimes i amb sang.

—Ja ho sé, ja ho sé, interrompé el bisbe amb una expressió d'angoixa. Fou terrible; però, això va passar a Anglaterra fa un segle i mig.

—I és així que ara fa un segle i mig nasqué el proletariat modern, continuà Ernest. I l'Església ho ignorà. Mentre que els capi-

talistes construïen aquests escorxadors del poble, l'Església permaneixia muda, i avui encara, observa el mateix mutisme. Com ho diu Austin Lewis (1), parlant d'aquesta època, aquells que havien rebut l'ordre de «Pastoreu les meves ovelles» varen veure, sense protestar-ne poc ni gaire, aquelles ovelles venudes i estragades fins a no poder més... (2). Abans d'anar més endavant, tingueu la bondat de dir-me clarament si estem ben bé d'acord. L'Església va protestar en aquella ocasió?

El bisbe Morehouse vacil·là. No estava acostumat, el mateix que el Dr. Hamerfield, a aquesta classe d'ofensives a domicili, com deia l'Ernest.

—La història del segle XVIII està escrita,

(1) Autor de nombrosos llibres econòmics i filosòfics anglès de naixença i candidat per a Governador de Califòrnia en les eleccions del 1906 en la llista del partit socialista del qual n'era un dels caps.

(2) No hi ha pàgina més terrible de la història que el tractament donat a les criatures i a les dones esclavitzats en les fàbriques angleses durant la segona meitat del segle XVIII de l'era cristiana. Es en aquests inferns industrials on nasqueren algunes de les més insolents fortunes de l'època.